

Διοικ. Πρωτοδ. Αθηνών 3075/1983

Πηγή: ΕΔΚΑ ΚΕ' 1983, σελ. 369

Περίληψη: Εργατικό το ατύχημα όταν συμβαίνει κατά τη μετάβαση στην εργασία ή επιστροφή στο σπίτι αρκεί να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος. Όχι όμως εκείνα που συμβαίνει σπίτι πριν την αναχώρηση για την εργασία.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. ΝΙΚ. ΑΣΚΕΡΙΔΗΣ

Εισηγητής: κ. ΓΕΩΡΓ. ΦΑΛΤΣΕΤΟΣ

Δικηγόρος: κ. Γ. Κώτσης, Κ. Σταυρογιαννόπουλος

Επειδή με την υπό κρίση προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αριθμ. 530/29.11.1980 απόφασης της Τ.Δ.Ε. του Τοπ. Υπ/τος ΙΚΑ Αιγάλεω, με την οποία απορρίφθηκε σχετική ένστασή της κατά της αριθμ. 1078/11.7.1980 απόφασης του Δ/ντή του ίδιου Υπ/τος που χαρακτήρισε το ατύχημά της (της 31.5.1980) ως εκτός εργασίας. Η προσφυγή αυτή, αφού ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στο αρμόδιο Δικαστήριο, πρέπει να εξετασθή στην ουσία.

Επειδή κατά το άρθρο 34 παρ.1 του Α.Ν. 1846/1951 "περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων" οι παροχές της ασφάλισης χορηγούνται και χωρίς την συμπλήρωση των απαραίτητων ημερών εργασίας, αν το γεγονός, το οποίο θεμελιώνει το δικαίωμα της παροχής, οφείλεται σε βίαιο γεγονός που συνέβη κατά την εκτέλεση της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής. Εξάλλου, κατά το άρθρο 8 παρ.4 του ίδιου αν.ν. ατύχημα (εργατικό) είναι το βίαιο γεγονός, που συνέβη κατά την εργασία ή εξ αφορμής αυτής. Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, ως εργατικό ατύχημα θεωρείται και εκείνο, το οποίο συνέβη στον ασφαλισμένο κατά τη μετάβαση από το σπίτι του στον τόπο της εργασίας του ή κατά την επιστροφή του απ' αυτήν, αρκεί να υπάρχει στη συγκεκριμένη περίπτωση αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ εργασίας και ατυχήματος (ΣΤΕ 3054/1975, 2731/1982).

Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι: Η προσφεύγουσα γεννήθηκε το έτος 1932, εργάζεται ως

καθαρίστρια στο Δρομοκαΐτειο Θεραπευτήριο Αθήνας και είναι ασφαλισμένη στο ΙΚΑ. Με την από 2.7.1980 δήλωση ατυχήματος και την από 4.7.1980 υπεύθυνη δήλωση (άρθρον 1 Ν.Δ. 105/1969) που υπόβαλε στο ΙΚΑ, αναφέρει ότι την 31.5.1980 ημέρα Σάββατο και ώρα 7.30 π.μ., ενώ ετοιμάζονταν να αναχωρήσει για τον τόπο της εργασίας της, υπέστη ατύχημα με αποτέλεσμα να ακρωτηριαστεί ο δείκτης και ο παράμεσος δάκτυλος του δεξιού χεριού. Περιγράφοντας το ατύχημά της αναφέρει ότι, εργάζονταν στο σπίτι της (Θερμοπυλών 45 - Χαϊδάρι) ο ξυλουργός Α.Π., ο οποίος έβαλε σε κίνηση την πριονοκορδέλλα τη στιγμή ακριβώς που αυτή έσκυβε να πιάσει κάποιο ξύλο και το μηχάνημα της έκοψε τα δάκτυλα. Στη συνέχεια ο αρμόδιος υπάλληλος του ΙΚΑ, που έκανε έλεγχο στον τόπο εργασίας της προσφεύγουσας (Δρομοκαΐτειο Θεραπευτήριο), διαπίστωσε ότι το συνηθισμένο ωράριο εργασίας είναι 7.30' πμ. - 13.30 μ.μ. και 17.30' - 18.30' μ.μ. και ότι κατά το μήνα Ιούνιο του έτους 1980 αυτή παρουσίασε μειωμένο αριθμό ημερών απασχόλησης. Ακόμη το ΙΚΑ κάλεσε για μάρτυρα των παραπάνω ξυλουργό, ο οποίος στην από 8.7.1970 κατάθεσή του αναφέρει, ότι πράγματι την 31.5.1980 εργάζονταν στο σπίτι της προσφεύγουσας, και ότι την ώρα που έκοβε τακάκια με το μικρό κόφτη, η προσφεύγουσα ακούμπησε από απροσεξία της το δίσκο του μηχανήματος, με συνέπεια να της κοπούν δύο δάκτυλα. Επίσης αναφέρει ότι δεν γνωρίζει αν αυτή (προσφεύγουσα) την ημέρα εκείνη θα πήγαινε στην εργασία της. Συνακόλουθα, βάσει των παραπάνω, ο Δ/ντής του Τοπ. Υπ/τος ΙΚΑ Αιγάλεω, με την αριθμ. 1078/4.7.80 απόφασή του και με την αιτιολογία ότι η σωματική βλάβη της προσφεύγουσας δεν προκλήθηκε κατά την ώρα της εργασίας της ή εξ αιτίας αυτής, χαρακτήρισε το περιστατικό της ως ατύχημα εκτός εργασίας. Η απόφαση δε αυτή επικυρώθηκε με την αριθμ. 530/29.11.1980 προσβαλλόμενη απόφαση της Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής του παραπάνω Υπ/τος του ΙΚΑ. Η προσφεύγουσα πλέον, με την υπό κρίση προσφυγή και το σχετικό υπόμνημά της, ισχυρίζεται ότι το ατύχημά της αυτό είναι εργατικό, γιατί συνέβη κατά την αναχώρηση από το σπίτι της προς μετάβαση στον τόπο εργασίας της (Δρομοκαΐτειο Θεραπευτήριο), που βρίσκεται πολύ κοντά. Ακόμη προσκομίζει τη μαρτυρική κατάθεση του Ε.Κ., ενώπιον της συμβολαιογράφου Αθήνας Π.Ν. (σχετική η με αριθμ. 77/16.11.1982 ένορκη βεβαίωση), στην οποία ο μάρτυρας αυτός υποστηρίζει, ότι γνωρίζει την προσφεύγουσα γιατί είναι

γείτονες και ότι καθώς πληροφορήθηκε από το οικογενειακό της περιβάλλον, η προσφεύγουσα τραυματίστηκε στο σπίτι της την 31.5.1980 ακουμπώντας από απροσεξία στο μηχάνημα (πριονοκορδέλλα) του ξυλουργού που εργάζονταν την ώρα εκείνη στο σπίτι και αυτό λόγω της βιασύνης της να μεταβή έγκαιρα στην εργασία της.

Επειδή από τη δήλωση ατυχήματος της προσφεύγουσας, την έκθεση ελέγχου του αρμόδιου υπαλλήλου του ΙΚΑ και τις παραπάνω καταθέσεις των μαρτύρων, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα την 31.5.1980, ημέρα Σάββατο και ώρα 7.30' πρωινή υπέστη ατύχημα, με αποτέλεσμα να ακρωτηριαστεί ο δείκτης και ο παράμεσος δάκτυλος του δεξιού χεριού της. Αυτό όμως το βίαιο γεγονός συνέβη στο σπίτι της και μάλιστα σε ώρα που κανονικά έπρεπε να βρίσκεται στον τόπο της εργασίας της, χωρίς να αποδεικνύεται ότι συνέβη κατά την αναχώρησή της για ανάληψη εργασίας στο Δρομ. Θεραπευτήριο, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα· όσα δε αναφέρει στην κατάθεσή του ο δεύτερος από τους παραπάνω μάρτυρες δεν στηρίζονται σε προσωπικές του διαπιστώσεις αλλά σε αόριστες πληροφορίες του συγγενικού περιβάλλοντος της προσφεύγουσας. Επί πλέον, ναι μεν, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην αρχική σκέψη της απόφασης, ως εργατικό θεωρείται και το ατύχημα που συμβαίνει στον ασφαλισμένο κατά την μετάβασή του από το σπίτι του στον τόπο της εργασίας ή κατά την επιστροφή του από αυτήν, όχι όμως και εκείνο που συμβαίνει στο σπίτι του εργαζόμενου, πριν αυτός αναχωρήσει για την εργασία του, γιατί ακόμη δεν έχει εκδηλωθεί η βούληση και η πρόθεσή του να μεταβή για ανάληψη εργασίας. Επομένως, στην προκείμενη περίπτωση, δεν υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της εργασίας και του ατυχήματος της προσφεύγουσας. Ορθά λοιπόν και νόμιμα η ΤΔΕ του Ιδρύματος απόρριψε, με τη προσβαλλόμενη απόφαση της, τη σχετική ένσταση της προσφεύγουσας κατά της αριθμ. 1098/11.7.1980 απόφασης του Δ/ντή του Τοπ. Υπ/τος ΙΚΑ Αιγάλεω, που χαρακτήρισε την περίπτωση της προσφεύγουσας ως ατύχημα εκτός εργασίας, οι αντίθετοι δε ισχυρισμοί αυτής είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι. Μετά τα παραπάνω λοιπόν πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση προσφυγή ως αβάσιμη στην ουσία.